

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/16/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015201196
Dátum vydania rozhodnutia: 16.05.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015201196.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobkyne : N.. G.. G. R., U. XX. G. XXXX, R. H. L. D. E., XXX, právne zastúpená : Advokátska kancelária Mišík, s. r. o., so sídlom Kancelárie v Bratislave, Bajkalská 21/A, IČO : 36 862 746, proti žalovanej : Mestská časť Bratislava - Staré Mesto, so sídlom v Bratislave, Vajanského nábrežie 3, v konaní o žalobe proti rozhodnutiu žalovanej zo 04. apríla 2013 Č. j. 341/15194/2013/STA/Vás, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. októbra 2017 č. k. 2 S 161/15-26, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. októbra 2017 č. k. 2 S 161/15-26 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom z 25. októbra 2017 č. k. 2 S 161/15-26 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol žalobu podanú proti rozhodnutiu žalovanej zo 04. apríla 2013 Č.j. 341/15194/2013/STA/Vás (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovanej“), ktorým žalovaná rozhodla v spojenom územnom a stavebnom konaní o povolení zmeny dokončenej stavby a novostavby „Rekonštrukcia bábkového divadla na ul. Dunajská 36, Bratislava“. Správny súd žalovanej nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie v rámci žalobných dôvodov (ustanovenie § 182 Správneho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že tak rozhodnutie žalovanej ako aj prvostupňové rozhodnutie a aj postup správnych orgánov je v súlade so zákonom a preto žalobu podľa ustanovenia § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol.

3. Ďalej správny súd poukázal na ustanovenia § 2 ods. 1, § 6 a § 177 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a skonštatoval, že úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa Správneho súdneho poriadku, v ktorom je upravené rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov, je posudzovať, či si správny orgán príslušný na konanie zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný

stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu správny súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe z toho hľadiska, či ide o takú vadu konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre správny súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

4. Správny súd následne skonštatoval, že podľa ustanovenia § 250b ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (predpis účinný do 30.06.2016) ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí. Podľa ustanovenia § 179 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (predpis účinný od 01.07.2016) ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len „opomenutý účastník“), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

5. Vo vyššie citovanom zákonom ustanovení je zakotvený inštitút takzvaného opomenutého účastníka. V prípade takto podanej žaloby, musí správny súd zisťovať, či mal byť žalobca účastníkom správneho konania (v zmysle správneho poriadku, resp. osobitného právneho predpisu) a charakter rozhodnutia, ktoré žalobca žalobou napáda. Tieto skutočnosti súd zistil predovšetkým z obsahu administratívneho spisu. Zákon priznáva procesné právo podať žalobu aj tomu, s kým správny orgán ako účastníkom konania nekonal, aj keď účastníkom správneho konania bol a napadnuté rozhodnutie mu nebolo doručené. Správny súd bol toho názoru, že vo svojom dôsledku toto ustanovenie pripúšťa podanie žaloby aj proti neprávoplatnému rozhodnutiu a pri nevyčerpaní opravných prostriedkov, a to v záujme dôslednej ochrany práv fyzických a právnických osôb. V prípade, ak súd dospeje k záveru, že sa so žalobcom malo konať ako s účastníkom konania, uloží správne orgánu povinnosť doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie. Podľa okolností prípadu môže tiež odložiť vykonateľnosť rozhodnutia. Pri žalobe opomenutého účastníka ide o návrhové konanie. Pokiaľ to účastník sám nenavrhne, správny súd nie je oprávnený sám z vlastnej iniciatívy prikázať doručiť napadnuté rozhodnutie správne orgánu. Výplýva to jednak zo zásad správneho súdnictva a tiež z dikcie ustanovenia § 179 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (predtým ustanovenie § 250b ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Všeobecnou správnu žalobou sa môže žalobca domáhať zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia. Žalobou opomenutého účastníka sa žalobca domáha doručenia správneho rozhodnutia v konaní, ktorého sa cítil byť účastníkom.

6. Podľa správneho súdu žalobkyňa žiadala, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovanej. I keď jej argumenty smerovali jednoznačne a iba k tomu, že nebola účastníčkou konania o povolenie predmetnej stavby, hoci ňou podľa jej názoru mala byť, doručiť rozhodnutie nežiadala. Na viacerých miestach svojej žaloby (odsek na str. 4 - 5 žaloby) žalobkyňa uvádzala skutočnosti, ktoré sa dozvedela z napadnutého rozhodnutia. Napr. spomínala, že priamo z podmienok vydaného stavebného povolenia vyplýva, že je žalobkyňa vlastníkom pozemku priamo susediaceho s predmetnou stavbou, alebo že z napadnutého rozhodnutia nijako nevyplýva identifikácia okruhu účastníkov ani zdôvodnenie nedoručenia rozhodnutia známym účastníkom. Z uvedeného správny súd nadobudol presvedčenie, že rozhodnutie, ktoré žalobkyňa napadla žalobou a z ktorého pri tvorbe žalobných námietok čerpala, jej nebolo neznáme a bolo v čase spisania žaloby v jej dispozícnej moci. Nad rámec uvedeného správny súd dodal, že ďalšou však

menej významnou skutočnosťou bol čas vydania žalobou napadnutého rozhodnutia. Rozhodnutie žalovaného č. 341/15194/2013/STA/Vás bolo vydané 04. apríla 2013. Správny súd o veci rozhodol 25. októbra 2017, teda viac ako po troch rokoch od vydania rozhodnutia žalovaného. Nebola teda splnená ani podmienka podľa § 179 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, podľa ktorej správny súd môže rozhodnúť o povinnosti doručiť rozhodnutie správneho orgánu len do troch rokov od vydania napadnutého rozhodnutia. Treba ešte podotknúť, že žalobkyňa proti rozhodnutiu správneho orgánu vydanému v apríli 2013 podala žalobu až v júli 2015. Okrem toho, že žalobkyňa nežiadala, aby správny súd prikázal správneho orgánu doručiť jej napadnuté rozhodnutie, nemohla predpokladať, že správny súd sám iniciatívne vyzve žalobkyňu na doplnenie žaloby, prípadne sa začne vecou zaoberať do lehoty podľa ustanovenia § 179 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a advokátom zastúpenej žalobkyni ponúkne možnosť rozhodnúť o povinnosti doručiť napadnuté rozhodnutie.

7. Správny súd sa napriek uvedeným nedostatkom žaloby zaoberal aj jej námietkami. Je však potrebné zároveň povedať, že žalobkyňa síce tvrdila, že jej rozhodnutie nebolo doručené a že rozhodnutie je z tohto dôvodu nezákonné. Neuvedla však, ako sa táto skutočnosť dotkla jej právnej sféry - ako ju priamo ohrozila na jej právach a právom chránených záujmoch s ohľadom na obsah napadnutého rozhodnutia, ktorého znenie nepochybne poznala. Podmienkou preskúmania rozhodnutia správneho orgánu na základe žaloby je aj to, že musí ísť o také rozhodnutie, ktorým bola fyzická alebo právnická osoba ukrátená na svojich právach, nakoľko v správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím alebo postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Žalobná legitimácia v rámci preskúmania správnej žaloby je daná pre všetky prípady, kde je dotknutá právna sféra žalobcu, t. j. kde ide o jednostranný úkon správneho orgánu, vzťahuje sa ku konkrétnej veci a konkrétnym adresátom, záväzne a autoritatívne sa dotýka ich právnej sféry. Ukrátenie žalobcu na jeho právach, t. j. porušenie alebo ohrozenie subjektívnych práv žalobcu, sa môže udiť buď priamo samotným rozhodnutím alebo tým, že správny orgán v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, porušil procesné práva žalobcu. V každom prípade žalobca musí tvrdiť, že bol ukrátený na svojich vlastných subjektívnych právach, t. j. musí ísť o subjektívne práva žalobcu (nie tretej osoby).

8. Podľa správneho súdu žalobkyňa nepreukázala, že rozhodnutie napadnuté žalobou ju ukracuje na jej právach a právom chránených záujmoch. Len samotná skutočnosť, že sa žalobkyňa cítila byť opomenutou účastníčkou bez ďalšieho neznamena, že rozhodnutie do práv žalobkyne zasiahlo alebo bolo spôsobilé zasiahnuť. Správny súd dospel na základe uvedených skutočností k záveru, že žalobné námietky neodôvodňujú záver o tom, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v rozpore so zákonom. Preto správny súd vyhodnotil žalobu žalobkyne ako nedôvodnú a zamietol ju podľa ustanovenia § 190 Správneho súdneho poriadku.

9. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa ustanovenia § 168 Správneho súdneho poriadku a úspešnej žalovanej nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil podmienky, na základe ktorých to možno spravodlivo požadovať. Žalovanej nevznikli ani trovy právneho zastúpenia.

10. Riadne a včas podanou kasačnou sťažnosťou (ďalej aj ako „kasačná sťažnosť žalobkyne“ alebo „podaná kasačná sťažnosť“) sa žalobkyňa domáhala aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) rozhodnutie správneho súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto zo 04. apríla 2013 Č. j. 341/15194/2013/STA/Vás a vráti vec žalovanej na ďalšie konanie. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov kasačného konania. Žalobkyňa napadla rozhodnutie správneho súdu v celom rozsahu a podanú kasačnú sťažnosť odôvodnila tým, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku a že správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa ustanovenia § 440 ods. písm. h) Správneho súdneho poriadku.

11. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadrila.

12. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v

oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

13. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánu verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa ustanovenia § 438 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

15. Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech, a generálny prokurátor za podmienok ustanovených v § 47 ods. 2 (ďalej len „sťažovateľ“).

16. Podľa ustanovenia § 454 Správneho súdneho poriadku na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

17. Podľa ustanovenia § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 4440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa ustanovenia § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne je dôvodná.

19. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovanej zo 04. apríla 2013 Č. j. 341/15194/2013/STA/Vás, ktorým žalovaná rozhodla v spojenom územnom a stavebnom konaní o povolení zmeny dokončenej stavby a novostavby „Rekonštrukcia bábkového divadla na ul. Dunajská 36, Bratislava“.

20. Na úvod kasačný súd dáva do pozornosti, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu vždy musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva

dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

21. Odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu, z ktorého nemožno zistiť, akým spôsobom správny súd postupoval pri posudzovaní rozhodných skutočností v prejednávanej veci, nevyhovuje zákonným požiadavkám, ktoré Správny súdny poriadok kladie na obsah odôvodnenia rozhodnutia a v konečnom dôsledku takéto rozhodnutie zasahuje do základných práv účastníka správneho súdneho konania, ktorý má nárok na to, aby bola jeho vec spravodlivo posúdená. Správny súd je preto povinný svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, je povinný tiež zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, ako a prípadne prečo sa určitou žalobnou námietkou nezaoberal. Ak tak správny súd nepostupuje, porušuje právo účastníka správneho súdneho konania na spravodlivý proces garantovaný článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

22. Rozhodnutie správneho súdu je okrem iného nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť vtedy, aj je jeho výrok v rozpore s odôvodnením alebo rozhodnutie vôbec neobsahuje právne závery vyplývajúce z rozhodných skutkových a právnych okolností alebo jeho dôvody nie sú vo vzťahu k výroku rozhodnutia jednoznačné. Rovnako je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť aj rozhodnutie správneho súdu, ktorého odôvodnenie nedáva zmysel, z ktorého by vyplývali skutkové a právne dôvody, ktoré viedli správny súd k vydaniu rozhodnutia. Rozhodujúce pre posúdenie, či rozhodnutie správaného súdu trpí vadou nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť pritom je, či rozpory medzi výrokom a odôvodnením alebo vnútorné rozpory odôvodnenia rozhodnutia môžu byť odstránené výkladom, a to vo väzbe na ďalšie časti výroku a odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu či kontext danej veci.

23. Ak kasačný súd po preštudovaní veci dospeje k záveru, že rozhodnutie správneho súdu trpí niektorou z vyššie uvedených väd, neostáva mu nič iné, ako rozhodnutie správneho zrušiť a vec mu vrátiť v zmysle ustanovenia § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie a to i vtedy, ak by kasačný súd mohol sám spoľahlivo vec posúdiť z obsahu predloženého súdneho spisu a pripojeného administratívneho spisu.

24. V prejednávanej veci kasačný súd zistil, že rozhodnutie správneho súdu je nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť, čo má za následok vadu konania v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku, na ktorú musel kasačný súd prihliadnuť z úradnej povinnosti.

25. Hneď v úvode napadnutého rozhodnutia správny súd skonštatoval, že dospel k záveru, že rozhodnutie žalovanej ako aj „prvostupňové rozhodnutie“ a aj postup orgánov verejnej správy je v súlade so zákonom. Už toto tvrdenie sa javí ako značne zmatečné, keď žalobou bolo napadnuté rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto zo 04. apríla 2013 Č. j. 341/15194/2013/STA/Vás (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovanej“), ktorým žalovaná rozhodla v spojenom územnom a stavebnom konaní o povolení zmeny dokončenej stavby a novostavby „Rekonštrukcia bábkového divadla na ul. Dunajská 36, Bratislava“, ktoré je rozhodnutím orgánu verejnej správy prvej inštancie.

26. Správny súd následne správne poukázal na zmenu právnej úpravy procesného práva, ktorá nastala v priebehu správneho súdneho konania. Z napadnutého rozhodnutia však nie je zrejmé, z ktorých prechodných ustanovení Správneho súdneho poriadku správny súd vychádzal pri posudzovaní prípustnosti žaloby a pri rozhodovaní o žalobe. V odôvodnení správneho súdu absentuje zrozumiteľné zdôvodnenie aplikácie prechodných ustanovení a následnej aplikácie ustanovení Správneho súdneho poriadku, prípadne Občianskeho súdneho poriadku na čiastkové otázky prejednávanej veci.

27. Ďalej správny súd dospel k názoru, že žalobkyňa v žalobe nežiadala, aby súd prikázal správnomu orgánu doručiť jej napadnuté rozhodnutie. Len obiter dictum v tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na ustanovenie § 55 ods. 3 Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého každé podanie (aj žalobu) posudzuje správny súd podľa jeho obsahu. Prílišný formalizmus zo strany správneho súdu pri posudzovaní obsahu procesných úkonov účastníkov správneho súdneho konania môže znemožniť

účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že dôjde k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Ak však správny súd dospel k záveru, že žalobou sa žalobkyňa domáhal výlučne zrušenia rozhodnutia žalovanej (rozhodnutie orgánu verejnej správy prvej inštancie), v uvedenom kontexte je nezrozumiteľné a nelogické jeho nasledujúce tvrdenie, že sa napriek uvedeným nedostatkom žaloby zaoberal aj námietkami žalobkyne a následne zamietol žalobu z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala, že rozhodnutie žalovanej ju ukracuje na jej právach.

28. Kasačný súd napokon zdôrazňuje nielen to, že viaceré závery správneho súdu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sú nelogické, vzájomne rozporné a nezrozumiteľne odôvodnené, ale nemajú oporu ani v zákonných ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku, resp. Správneho súdneho poriadku (najmä ustanovenie §179 Správneho súdneho poriadku).

29. Uvedeným konaním správny súd porušil jednak ustanovenie § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ako aj právo žalobkyne na spravodlivý proces, čo má za následok vadu konania v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku. S ohľadom na vyššie uvedené závery kasačný súd nie je nateraz oprávnený posudzovať spornú otázku z vecného hľadiska. Vecné posúdenie by bolo predčasné, kasačný súd by vec posudzoval namiesto správneho súdu a tým by účastníkov správneho súdneho konania pripravil o posúdenie veci nižšou súdnou inštanciou.

30. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku, a preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. októbra 2017 č. k. 2 S 161/15-26 zrušil a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri preskúmaní rozhodnutia žalovanej vo vyššie naznačenom smere (ustanovenie § 469 Správneho súdneho poriadku).

31. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku).

32. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.